

Advies Zorginstituut Nederland in een geschil over de uitvoering van de zorgverzekering

De Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ) heeft op 26 januari 2026 aan Zorginstituut Nederland (het Zorginstituut) advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid, van de Zorgverzekeringswet (Zvw). Verzoeker en verweerder hebben een geschil over de vergoeding van het aanbrengen van twee implantaten in de onderkaak.

Bij de adviesaanvraag heeft SKGZ een kopie van het dossier gestuurd. Het Zorginstituut brengt een voorlopig advies uit, dat nog aangepast kan worden als uit het verslag van de hoorzitting en/of aanvullende stukken nieuwe feiten of omstandigheden naar voren komen.

In de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is de aanspraak op mondzorg omschreven. Dit komt overeen met de Zvw.

Vooraf merkt het Zorginstituut nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoeker aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Dit betekent dat het Zorginstituut twee vragen beantwoordt. Namelijk, of de zorg in geschil onderdeel is van het basispakket en vervolgens of verzoeker op deze zorg is aangewezen. Dit laatste is een medische beoordeling. Er is een BIG-geregistreeerde medisch adviseur betrokken bij de beoordeling van het geschil. Het Zorginstituut baseert het advies op de beschikbare informatie in het toegezonden dossier.

Het advies van het Zorginstituut kan geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering of coulance.

Situatie van verzoeker

Verzoeker is geboren in 1963. Verzoeker heeft een tandeloze kaak sinds februari 2023. Eerst is er een noodprothese gemaakt, vervolgens is een aanvraag voor een implantaat gedragen prothese gedaan. Deze aanvraag is afgewezen omdat eerst een technisch goede conventionele prothese gemaakt moest worden. Dit is gedaan, maar de prothese voldeed niet goed. Vier maanden later heeft de behandelend kaakchirurg opnieuw namens verzoeker een aanvraag gedaan voor vergoeding van vier implantaten in de tandeloze bovenkaak en twee implantaten in de tandeloze onderkaak. De behandelend kaakchirurg geeft aan dat implantaten in de onderkaak nodig zijn, omdat verzoeker niet kan eten met de prothese en deze komt los bij spreken. De volgende oorzaken omschrijft de kaakchirurg voor de retentieproblemen: klinisch hoge aanhechting mondbodem, knife edge mandibula en exostosen. Uit een gastroscopie bij verzoeker blijkt dat zijn slokdarm is ontstoken als gevolg van te veel maagzuur. Dit komt, volgens verzoeker, doordat hij zijn eten niet goed kan kauwen met zijn huidige gebitsprothese en daardoor het eten slecht verteert. Verzoeker heeft ook een coloscopie ondergaan waaruit blijkt dat poliepen aanwezig zijn als gevolg van etensresten in de darmen.

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen. Na bemiddeling door de Ombudsman heeft verweerder besloten om de vier implantaten in de bovenkaak alsnog goed te keuren. De aanvraag voor de twee implantaten in de onderkaak blijft afgewezen, omdat de adviserend tandarts van verweerder heeft aangegeven dat verzoeker geen zeer ernstig geslonken onderkaak heeft. Uit de aanvraag van de kaakchirurg volgt dat sprake zou zijn van retentieproblemen, ondanks een goede stabiliteit. Hij geeft niets aan over een zeer ernstig geslonken kaak, waar de verwijzend

tandarts aangaf dat sprake was van 'onvoldoende bot'. De retentieproblemen worden door de kaakchirurg verklaard door de geconstateerde klinisch hoge aanhechting van de mondbodem, knife edge mandibula en exostosen mandibula beiderzijds. Dit zijn echter bijzondere factoren van de kaak, anders dan een zeer ernstig geslonken kaak, waarbij implantaten niet ten laste van de zorgverzekering kunnen worden vergoed.

Juridisch kader

Uit artikel 2.7 eerste lid en tweede lid van het Besluit zorgverzekering (Bzv) volgt dat mondzorg kan worden vergoed uit de basisverzekering bij een indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp. Hiervan kan sprake zijn bij een zodanige ernstige ontwikkelingsstoornis, groeistoornis of verworven afwijking van het tand-kaak-mondstelsel dat de verzekerde zonder de zorg geen tandheelkundige functie kan behouden of verwerven, gelijkwaardig aan die welke hij zou hebben gehad als de aandoening zich niet zou hebben voorgedaan.¹ Hieronder valt ook het aanbrengen van een tandheelkundig implantaat. Er dient dan sprake te zijn van een zeer ernstig geslonken tandeloze kaak en de implantaten dienen ter bevestiging te zijn van een uitneembare prothese.²

Beoordeling

De informatie in het dossier is tandheelkundig en juridisch beoordeeld.

Voor aanspraak op implantaten geldt dat sprake moet zijn van een zeer ernstig geslonken tandeloze kaak en dat door deze ernstige kaakresorptie geen tandheelkundig functie kan worden behouden, gelijkwaardig aan die van iemand in vergelijkbare omstandigheden, maar zonder deze aandoening (maatmanbeginsel).

Uit het dossier blijkt niet dat bij verzoeker sprake is van een ernstige ontwikkelingsstoornis, groeistoornis of verworven afwijking van het tand-kaakmondstelsel. Ook blijkt niet uit het dossier dat verzoeker een zeer ernstig geslonken onderkaak heeft. De overzichtsröntgenfoto op pagina 37 van het dossier laat weliswaar een geslonken bovenkaak zien, maar de onderkaak is niet ernstig geslonken, namelijk Cawood II tot III (afhankelijk van waar gemeten op de onderkaak). Verzoeker voldoet daarom niet aan de voorwaarden voor vergoeding van implantaten in de onderkaak ten behoeve van een uitneembare prothese.

Conclusie

Op basis van de beschikbare informatie in het dossier kan geconcludeerd worden dat verzoeker geen (verzekerings)indicatie heeft voor de vergoeding van bijzondere tandheelkundige hulp. Het plaatsen van twee implantaten in de onderkaak komt hiermee niet in aanmerking voor vergoeding ten laste van de basisverzekering.

Het advies

Het Zorginstituut adviseert op basis van de beschikbare informatie in het dossier het volgende:

Verzoeker heeft geen (verzekerings)indicatie voor de vergoeding van het aanbrengen van twee implantaten in de onderkaak.

¹ Artikel 2.7, eerste lid, aanhef en onder a Bzv.

² Artikel 2.7, tweede lid Bzv.